

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

Nr. GVO/ 2018 / 30 / ... / 7 november 2018

Inzake : ... wonende te ...,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verzoekende partij

Tegen : ... met maatschappelijke zetel te ... ,
 vertegenwoordigt door ...,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 12 september 2018 tekent ... namens ... beroep aan tegen de beslissing van 29 augustus 2018 gewezen door de tuchtcommissie van vzw ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling voor twee jaar wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is een vastbenoemd personeelslid en tewerkgesteld bij de

Met een ter post aangetekende zending van 9 februari 2016 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

De aanleiding van dit tuchtonderzoek zijn de volgende vermeende feiten:

“het gerechtelijk onderzoek naar het dodelijk auto-ongeval waarbij u zou betrokken zijn en vluchtmisdrijf zou gepleegd hebben”.

Met een ter post aangetekende zending van 10 februari 2016 wordt verzoekende partij opgeroepen voor verhoor in het kader van een preventieve schorsing.

Met een ter post aangetekende zending van 12 februari 2016 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat hij bij hoogdringendheid preventief wordt geschorst voor de duur van het tuchtonderzoek.

Met een ter post aangetekende zending van 20 juni 2018 wordt verzoekende partij uitgenodigd voor het tuchtverhoor.

Met een ter post aangetekende zending van 29 augustus 2018 wordt aan verzoekende partij de tuchtbeslissing van 23 augustus 2018 meegedeeld waarbij de tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling voor twee jaar wordt opgelegd.

2. Over het procedureverloop

Met een schrijven van 13 september 2018 worden de partijen opgeroepen voor de zitting van heden.

Met een ter post aangetekende zending van 26 september 2018 maakt verwerende partij het dossier over.

Met een ter post aangetekende zending van 2 oktober 2018 maakt de raadsman van verzoekende partij een toelichtende memorie over.

Met een ter post aangetekende zending van 23 oktober 2018 maakt de raadsman van verwerende partij een verweerschrift over.

Er werden geen getuige gehoord.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroepschrift is binnen de daartoe voorziene termijn ingediend en voldoet aan de vormvereisten. Het beroep is dus ontvankelijk.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de tuchtcommissie van de raad van bestuur) van de voorschriften die betrekking hebben op de tucht en preventieve schorsing, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De kamer van beroep herinnert eraan dat door het devolutief karakter van het beroep, de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de gebreken in de procedure die de beslissende overheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

4.3. De kamer van beroep ziet geen redenen om te besluiten dat de bestreden tuchtbeslissing tot stand is gekomen met schending van de bepalingen die het opleggen van de tuchtstraffen regelen noch van bepalingen die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven of waardoor de beslissingen als niet bestaande moet worden beschouwd.

5. Beoordeling door de kamer van beroep

5.1. Het auto-ongeval gebeurde op Het feit werd beschouwd als een mogelijk ernstig vergrijp uit het privéleven van verzoekende partij dat volgens het Rechtspositiedecreet tuchtrechtelijk bestraft kon worden door het schoolbestuur.

Een tuchtonderzoek werd opgestart op 9 februari door het bestuur van de

De tuchtcommissie heeft beslist te wachten op de afloop van de gerechtelijke strafprocedure. De politierechtbank van ... heeft zich uitgesproken op 3 maart 2017, maar verzoekende partij is tegen dat vonnis in beroep gegaan. In juni 2017 is ... gefusioneerd met verwerende partij. Die heeft de tuchtprocedure op 19 juni overgenomen, had de

gegevens van de politierechtbank kunnen gebruiken, maar heeft beslist te wachten op het oordeel in beroep. Het eindvonnis werd in ... geveld op 23 februari 2018.

De tuchtcommissie heeft haar werkzaamheden hervat op 26 februari. Het tuchtbesluit dateert van 29 augustus 2018.

Het is vaste rechtspraak van de kamers van beroep dat tuchtcommissies niet hoeven te wachten op gerechtelijke uitspraken om een besluit te treffen, maar dat ze dat wel altijd mogen doen.

Bij tuchtfeiten die ernstige delicten uitmaken en grondig onderzocht worden door het parket, met onder andere het psychologisch onderzoek van de dader, kan dat aangeraden zijn. Dit is duidelijk zo in voorliggend geval, waar in het eindvonnis voor het tuchtbesluit nuttige gegevens verwerkt zijn waar de tuchtcommissie op grond van haar eigen onderzoeksbevoegdheid nooit hetzelfde duidelijke inzicht over zou gekregen hebben.

Dat geldt hier voor de schuldvraag, maar ook voor de beoordeling van de verantwoordelijkheidszin van verzoekende partij, die zijn slachtoffer niet heeft geholpen en zich bewust aan de gevolgen van het ongeval heeft proberen te onttrekken.

De termijn van zes maanden tussen het heropstarten van de tuchtprocedure en het tuchtbesluit is, gezien vanuit de praktijk van de tuchtprocedures, niet lang.

Verzoekende partij kan zeker het tuchtbesluit niet aanvechten omdat verzoekende partij er onredelijk lang zou over gedaan hebben.

Ook de twee gerechtelijke uitspraken zijn, gezien de ernst van de zaak, binnen redelijke termijnen geveld.

Het jaar wachten op de uitspraak in beroep kan niet aan verwerende partij aangerekend worden.

Bij deze redelijke termijnen van vooruitgang van de zaak hoorde de tuchtcommissie zeker niet vooruit te lopen op het gerecht om de rechten van verzoekende partij te vrijwaren. Verzoekende partij heeft daar bovendien nooit om gevraagd.

5.2. De twee jaar terbeschikkingstelling zou een buitenproportionele sanctie zijn.

De kamer van beroep wijst erop dat de politierechter een gevangenisstraf van vijf jaar uitgesproken had, waarvan drie jaar vast, en de beroepsrechters tweehonderd veertig uur gemeenschapsdienst of een vervangende gevangenisstraf van drie jaar.

Die gerechtelijke bestraffing is geen richtlijn voor de tuchtcommissie, maar wijst toch op de termijn die als normaal bevonden wordt om dergelijke maatschappelijke wonden te helen.

De veroordeling in de media is geen sanctie, zoals verzoekende partij inroept, maar wijst op de maatschappelijke draagwijdte van de feiten.

Verzoekende partij volgt zelf ook nog steeds therapie. Op de zitting pleit verzoekende partij over vergevingsgezindheid en het recht om vergeten te worden zoals dat van Google afgedwongen werd.

Uit de lange motivering van de tuchtcommissie, die voorgezeten werd door een kanunnik met veel onderwijservaring, blijkt niet dat zij niet vergevingsgezind was. Het recht om vergeten te worden erkent de kamer van beroep, maar zij kan geen *condemnatio memoriae* uitspreken en heeft niet de middelen om gegevens uit het maatschappelijke leven te wissen. Daar gaat noodzakelijk tijd overheen.

Bij haar beslissing heeft de tuchtcommissie rekening gehouden met de maatschappelijk impact van de tuchtfeiten. In haar consideransen over de duur van de tuchtstraf heeft zij opgenomen dat de moeder van het slachtoffer, die ook lerares is in de basisscholen van verwerende partij, over twee jaar op rust zal zijn en dat de meeste ouders die de school frequenteren dan geen directe herinneringen aan de feiten meer zullen hebben.

5.3. Verzoekende partij wijst op zijn passie voor het leraarschap.

Het feit dat hij twee maand na de feiten al vroeg om gere-integreerd te worden in de school scheidt enige twijfel of het wel een passie voor het leraarschap is dan wel voor maatschappelijke re-integratie.

De kamer van beroep stelt vast dat hij geen job van leraar basisschool aangenomen heeft in streken waar men hem niet uit de krant kent, hoewel overal om mannelijke onderwijzers gesmeekt wordt.

Op de zitting wordt gepleit dat verzoekende partij een “brave ... is wiens pad gereedlag”. Dat blijkt niet uit de vonnissen die in het dossier steken.

Ook verwerende partij heeft visie op de pedagogische kwestie en ook de tuchtcommissie bestond uit

Uit de uitvoerige tuchtbeslissing blijkt dat die commissie ruim rekening gehouden heeft met de rol die het leraarschap kan vervullen in de re-integratie van verzoekende partij. Zij heeft ook grondig rekening gehouden met de wens van de rechters van het vonnis in beroep om die re-integratie te bevorderen.

De tuchtbeslissing is niet eenzijdig en risicovrij. Zij is degelijk en gebaseerd op een afweging van de belangen van verzoekende partij, van de school en van de maatschappelijk omgeving.

Er is geen reden om de beslissing te vernietigen.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 14 juli 2015 waarbij de heer Laurent Waelkens wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 7 november 2018;

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Enig artikel (met unanimiteit):

De beslissing van de tuchtcommissie van de raad van bestuur van de vzw ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling voor twee jaar wordt opgelegd, wordt door de kamer van beroep bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 7 november 2018.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer Laurent Waelkens, voorzitter;

Mevrouw Suzy Sterck en de heren Hans De Becker, Jan-Baptist De Smet en Paul Yperman, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw Ann Huybrechts en de heren Marc Borremans en Koen De Backer, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen De Bleekere, secretaris.

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer Paul Yperman niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de kamer.

De Secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Laurent WAEKENS